

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 710/2013-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti M., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. A., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Daňového úradu Bratislava č. 9104402/5/887229/2013/Luk zo 7. marca 2013 a jemu predchádzajúcim postupom, oznámením Daňového úradu Bratislava č. 9104402/5/887695/2013/Luk zo 7. marca 2013 a rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1100302/1/267129/2013/857 z 10. júna 2013 a jemu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti M., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti M., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“),

zastúpenej advokátom JUDr. M. A., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), rozhodnutím Daňového úradu Bratislava (ďalej len „daňový úrad“) č. 9104402/5/887229/2013/Luk zo 7. marca 2013 (ďalej len „rozhodnutie daňového úradu“) a jemu predchádzajúcim postupom, oznámením daňového úradu č. 9104402/5/887695/2013/Luk zo 7. marca 2013 (ďalej len „oznámenie daňového úradu“) a rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) č. 1100302/1/267129/2013/857 z 10. júna 2013 (ďalej len „rozhodnutie finančného riaditeľstva“) a jemu predchádzajúcim postupom.

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva:

«Dňa 27. 9. 2013 začal Daňový úrad u sťažovateľa vykonávať daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január a apríl 2012...

14. 2. 2013 ukončil Daňový úrad proces daňovej kontroly a 15. 2. 2013 začal určovanie dane podľa pomôcok. Prvotné rozhodnutia boli ex offo zrušené a Daňový úrad vydal už len 7. 3. 2013 jedno rozhodnutie č. 9104402/5/887229/2013/Luk (ďalej len „rozhodnutie“) proti ktorému podal sťažovateľ odvolanie, a ktoré bolo Finančným riaditeľstvom zamietnuté rozhodnutím 1100302/1/267129/2013/857 zo dňa 10. 6. 2013, doručeného zástupcovi sťažovateľa dňa 25. 7. 2013, ktoré prikladáme ako prílohu č. 2. Odvolanie sťažovateľa proti rozhodnutiu a príslušné rozhodnutie o odvolaní prikladáme...

Sťažnosť máme za prípustnú, nakoľko sťažovateľ vyčerpal všetky riadne opravné prostriedky proti rozhodnutiam v súlade s § 53 ods. 1 ZUS a sťažnosť bola podaná pred uplynutím lehoty podľa § 53 ods. 3 ZUS...»

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľka poukazuje na pochybenia daňového úradu a finančného riaditeľstva pri vydávaní rozhodnutí, proti ktorým sťažnosť smeruje.

Sťažovateľka tiež uvádza, že «... spôsob, akým sa odvolací orgán vysporiadal s námietkou vyzradenia daňového tajomstva, je ukážkovým príkladom úradníckej arogancie a úplného ignorovania základných princípov právneho štátu ako takého.

Tvrdenie, že Daňový úrad „nezaslal banke (samotné) rozhodnutie o predbežnom opatrení“ a už vôbec nie s účinkami „podľa § 108 ods. 5“ DP, ale len oznámenie o vydaní predbežného opatrenia 9104402/5/887695/2013/Luk z 7. 3. 2013, v ktorom upozornil banku na skutočnosť, že táto informácia je predmetom daňového tajomstva – z čoho odvodil nesprávnosť argumentácie sťažovateľa – je úplným výsmechom účelu daňového tajomstva a priam drzým ignorovaním podaného odvolania, v ktorom bolo jasne namietané, že akékoľvek sprístupnenie osobám a spôsobom neuvedeným v § 11 DP je porušením daňového tajomstva (aj následkami na vznik zaujatostí zamestnanca orgánu).».

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné práva M., s. r. o. podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky boli postupom Daňového úradu Bratislava pri vydaní rozhodnutia č. 9102402/5/887229/2013/Luk (správne má byť 9104402/1/297219/2013/Luk; pozn.) zo dňa 7. 3. 2013 a postupom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky pri vydaní rozhodnutia č. 1100302/1/267129/2013/857 zo dňa 10. 6. 2013, ako aj rozhodnutím Daňového úradu Bratislava č. 9102402/5/887229/2013/Luk (správne má byť 9104402/1/297219/2013/Luk; pozn.) zo dňa 7. 3. 2013 a oznámením Daňového úradu Bratislava č. 9104402/5887695/2013/Luk zo dňa 7. 3. 2013 a rozhodnutím Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1100302/1/267129/2013/857 zo dna 10. 6. 2013, porušené boli.

2. Rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9102402/5/887229/2013/Luk (správne má byť 9104402/1/297219/2013/Luk; pozn.) zo dňa 7. 3. 2013 a rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1100302/1/267129/2013/857 zo dňa 10. 6. 2013 sa zrušujú.

3. M., s. r. o. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 30 000 Euro (slovom tridsaťtisíc Euro), ktoré jej je Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky povinné vyplatiť do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. M. A., advokáta so sídlom B., a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Daňový úrad Bratislava je povinný uhradiť M., s. r. o. trovy konania v sume 217,51 € (slovom dvestosedemnást' Eur a päťdesiatjeden centov) na účet jeho právneho zástupcu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 48 ods. 1 ústavy rozhodnutím daňového riaditeľstva a jemu predchádzajúcim postupom, oznámením daňového riaditeľstva a rozhodnutím finančného riaditeľstva a jemu predchádzajúcim postupom.

1. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 48 ods. 1 ústavy rozhodnutím daňového riaditeľstva a jemu predchádzajúcim postupom

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je založená na základe princípu subsidiarity. Zo subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplýva, že ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa môže domôcť ochrany svojho základného práva alebo slobody využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov pred iným orgánom verejnej moci, odmietne takúto sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na prerokovanie (mutatis mutandis napr. I. ÚS 103/02, I. ÚS 269/06). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

V danom prípade bola sťažovateľka oprávnená podať proti rozhodnutiu daňového úradu odvolanie, o čom vedela, odvolanie podala a finančné riaditeľstvo o ňom rozhodlo. Z toho vyplýva, že sťažovateľka mala k dispozícii účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv, o ktorom bolo oprávnené rozhodnúť finančné riaditeľstvo, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie jej základných práv rozhodnutím daňového riaditeľstva a jemu predchádzajúcim postupom z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

2. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 48 ods. 1 ústavy rozhodnutím finančného riaditeľstva a jemu predchádzajúcim postupom

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti na finančnom riaditeľstve zistil, že rozhodnutie finančného riaditeľstva č. 1100302/267129/2013/857 z 10. júna 2013 nadobudlo právoplatnosť 24. júla 2013. Sťažnosť ústavnému súdu bolo potrebné podať do dvoch mesiacov od jeho právoplatnosti, t. j. do 24. septembra 2013.

Lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde je lehotou objektívnou, čo znamená, že jej zmeškanie nie je možné odpustiť (napr. III. ÚS 298/06). Sťažnosť sťažovateľky bola podaná na poštovú prepravu 27. septembra 2013, teda 3 dni po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty.

Ústavný súd dodáva, že tvrdenie sťažovateľky o tom, že rozhodnutie finančného riaditeľstva jej bolo doručené 25. júla 2013, a nie 24. júla 2013, ako to tvrdí finančné riaditeľstvo, je irelevantné, pretože lehota na podanie sťažnosti by bola zachovaná, iba ak by sťažovateľka sťažnosť podala najneskôr 25. septembra 2013. Ústavný súd z finančného riaditeľstva zabezpečil doručenkou, z ktorej vyplýva, že právny zástupca sťažovateľky skutočne rozhodnutie finančného riaditeľstva prevzal 24. júla 2013.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

3. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a čl. 48 ods. 1 ústavy oznámením daňového úradu

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základných a iných práv sťažovateľky oznámením daňového úradu ústavný súd opätovne poukazuje na § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka sa o namietanom porušení jej označených základných práv oznámením daňového úradu dozvedela najneskôr v deň, keď jej bolo doručené rozhodnutie finančného riaditeľstva, t. j. 24. júla 2013. Lehota na podanie sťažnosti preto uplynula najneskôr 24. septembra 2013, pričom sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu až 27. septembra 2013.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2013